

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2020/09/930

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van de heer [NAAM], appellant, woonachtig te [WOONPLAATS], gericht tegen het besluit van de Examencommissie van de Faculteit der Sociale Wetenschappen van de Vrije Universiteit, verweerster, om mevrouw dr. B.A. Suanet aan te wijzen als tweede beoordelaar van de scriptie van appellant.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 28 oktober 2019 pro forma beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 19 september 2019. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Appellant krijgt de gelegenheid uiterlijk 28 november 2019 de gronden voor het beroep aan te vullen. Op 28 november 2019 voldoet appellant hieraan. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk. Op 29 november 2019 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft op 27 januari 2020 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 5 maart 2020.

Appellant is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort en mevrouw drs. J.N. Wouters, resp. voorzitter en secretaris van de Examencommissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant geeft te kennen dat hij in 2014 diverse conflicten heeft gehad met mevrouw Suanet. Zij begeleidde appellant bij het schrijven van papers en was ook aangewezen als thesisbegeleidster. Appellant stelt dat mevrouw Suanet onwaarheden over hem verteld zou hebben en ongevraagd contact zou hebben gezocht met zijn behandelend psycholoog. Vanwege de conflictueuze situatie is de rol van thesisbegeleider overgenomen door prof. dr. H. Ganzeboom. In het kielzog van dit conflict zijn in 2014 tevens nadere afspraken gemaakt over tentamenvoorzieningen voor appellant.

Gezien zijn eerdere ervaringen met mevrouw Suanet kan appellant niet instemmen met het aanwijzen van deze docent als tweede beoordelaar voor zijn scriptie.

Appellant vermoedt dat leden van de Examencommissie met opzet tot deze keuze zijn gekomen. Hij heeft in 2014 een klacht ingediend tegen dr. J. Schuster, lid van de Examencommissie. Appellant heeft in 2018 geklaagd over de gang van zaken bij een vak dat verzorgd werd door drs. B. Slijper, eveneens lid. Hij voegt stukken toe waarmee hij wil aantonen dat afspraken met verweerster vaker niet correct worden nagekomen.

Verweerster heeft op verzoek van het College gepoogd te komen tot een minnelijke schikking met appellant door hem een voorstel te doen. Dit houdt in dat appellant zelf kan aangeven wie hij als tweede beoordelaar acceptabel vindt. Appellant wijst dit voorstel echter af. Hij wenst eerst een gesprek te hebben met verweerster. Vervolgens is appellant driemaal door verweerster uitgenodigd, maar hij heeft van deze gelegenheden geen gebruik gemaakt. Verweerster is evenwel bereid het voorstel te handhaven.

III. Standpunten van partijen

Appellant beklagt zich dat de afhandeling van zijn beroepschrift te veel tijd heeft genomen. Hij loopt daardoor studievertraging op.

Voorts zet hij uiteen dat verweerster alles doet om te verhinderen dat hij kan afstuderen. Al in 2014 heeft appellant aangegeven geen vertrouwen te hebben in mevrouw Suanet. De poging tot minnelijke schikking is onder meer mislukt, omdat appellant niet weet welke docenten zijn scriptie zouden kunnen beoordelen. Hij kent ze niet allemaal.

Verweerster zet uiteen dat de vertraging die appellant zegt te hebben ondervonden, voor rekening van appellant zelf komt. Immers, het bestreden besluit dateert van 19 september 2019. Appellant dient een pro formaberoep in op 28 oktober 2019. Pas eind november 2019 levert hij de gronden voor het beroep aan. Verweerster daarentegen doet binnen veertien dagen na het verzoek van het College van Beroep om een minnelijke schikking te beproeven, appellant een voorstel om het conflict op een praktische manier op te lossen. Appellant weigert vervolgens deze oplossing te aanvaarden.

Verweerster meent dat het beroep van appellant niet-ontvankelijk verklaard zou moeten worden. Hij kan immers met dit beroep niet meer bereiken dan hij al heeft bereikt.

Verweerster was er niet van op de hoogte dat appellant mevrouw Suanet niet aanvaardbaar vindt als tweede beoordelaar. In de afspraken van 2014 wordt mevrouw Suanet voor twee specifieke papers vervangen door een andere examinator. Over de beoordeling van de scriptie van appellant is niets vastgelegd.

Door appellant toe te staan aan te geven welke docent hij wel geschikt zou vinden als tweede beoordelaar, had verweerster het conflict praktisch willen oplossen.

Ondanks alles, is verweerster bereid als gebaar van coulance het schikkingsvoorstel te handhaven. Dit betekent echter niet dat zij daarmee terugkomt op haar besluit. Verweerster is ervan overtuigd dat mevrouw Suanet een onbevooroordeelde tweede scriptiebeoordelaar zou zijn.

IV. Overwegingen van het College

Met betrekking tot de ontvankelijkheid

Het College volgt verweerster niet in haar standpunt dat appellant niet-ontvankelijk moet worden geacht vanwege verlies van belang. Appellant stelt immers dat hij door het besluit van verweerster vertraging heeft opgelopen en schade heeft geleden.

Met betrekking tot de zaak ten gronde

Het College van Beroep stelt vast dat tussen partijen in 2014 afspraken zijn gemaakt die betrekking hebben op degene die de papers van appellant begeleidt en op tentamenvoorzieningen. Deze afspraken hebben niet direct betrekking op de beoordeling van de scriptie. Het aangevallen besluit betreft de aanwijzing van mevrouw Suanet als tweede beoordelaar van de scriptie van appellant. Verweerster was zich bij het aanwijzen van de tweede beoordelaar niet bewust van het feit dat mevrouw Suanet een rol heeft gespeeld in omstandigheden uit het verleden.

Naar het oordeel van het College hoefde verweerster zich, vanwege het tijdsverloop en de gewijzigde omstandigheden, niet bewust te zijn van de rol van mevrouw Suanet in het verleden, maar dient zij deze – na daarop te zijn geattendeerd – wel in haar heroverweging te betrekken. Verweerster heeft dat uitdrukkelijk gedaan. Zij persisteert evenwel na heroverweging in haar oorspronkelijke besluit. Met haar schikkingsvoorstel beoogt verweerster op een praktische manier aan de wensen van appelland tegemoet te komen. Verweerster heeft expliciet aangegeven dat zij daarmee niet is terugkomen op haar besluit en dat zij ervan overtuigd is dat mevrouw Suanet de scriptie onbevooroordeeld als tweede zou hebben beoordeeld. Appelland heeft op geen enkele wijze aangetoond dat mevrouw Suanet zijn scriptie niet onbevooroordeeld zou beoordelen, louter vanwege een conflict dat in het verleden heeft plaatsgevonden. Het beroep van appelland slaagt dan ook niet. Met het niet aanvaarden van dit schikkingsvoorstel heeft appelland zelf het risico genomen dat de vertraging verder oploopt.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 25 maart 2020, door prof. mr. dr. F. J. van Ommeren, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen, de heer L. de Bie, prof. dr. J. Fidom, dr. J.R. Hulst, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

prof. mr. dr. F.J. van Ommeren,
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 48,-.